

PŘÍLOHA INFORMACÍ PRO ORGÁNY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ A STAVEBNÍHO ŘÁDU

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2003

Částka 79 – čís. 224

Zákon, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2004, některá ustanovení až dnem vstupu smlouvy o přistoupení ČR k Evropské unii v platnost.

Částka 79 – čís. 225

Zákon, kterým se mění zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách. Účinnost od 20. 8. 2003, část druhá až dnem vstupu smlouvy o přistoupení ČR k Evropské unii v platnost.

Částka 79 – čís. 226

Zákon, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost ode dne vstupu smlouvy o přistoupení ČR k Evropské unii v platnost, s odchylkami.

VĚSTNÍK VLÁDY

Částka 5/2003

Seznam platných právních předpisů Ministerstva kultury týkajících se orgánů krajů, okresních úřadů a orgánů obcí, aktualizovaný ke dni 31. prosince 2002.

Částka 6/2003

Metodická pomůcka MV čj. PO-1590/IZS-2003 ze dne 30.6.2003, kterou se doporučují zásady pro jednotné rozlišování a vymezení preventivních, záchranných, likvidačních a obnovovacích (sanačních) prací spojených s předcházením, řešením a odstraněním následků mimořádných událostí.

VĚSTNÍK MMR

(stálá příloha periodika Obec a finance)

Číslo 3/2003

Územní plánování – Metodika odboru územního plánování MMR pro postup orgánů územního plánování při evidenci územně plánovací činnosti ve smyslu § 21 vyhlášky MMR č. 135/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

BULLETIN STAVEBNÍ PRÁVO

Číslo 1/2003

Z obsahu:

- doc. JUDr. VI. Mikule, CSc.: Soudní ochrana proti veřejné správě od 1. ledna 2003.
- Ing. arch. W. Hána: Nový stavební zákon s územním plánováním na rozcestí?
- Odpovědi (výklady) k vybraným dotazům z úseku územního plánování.
- Z činnosti České společnosti pro stavební právo; stanovy Společnosti.

MODERNÍ OBEC

Číslo 7/2003

Mgr. St. Malý: „Stavební činnost“ pod lupou právních předpisů (7). Další článek seriálu se týká působnosti obcí ve věcech upravených stavebním zákonem, přenesení části pravomoci stavebního úřadu a uvedení do územního řízení.

Zákon o obcích ve znění k 1. 1. 2003. Praktický komentář vybraných ustanovení od advokátky Mgr. Jany Hamplové. (příloha)

STAVITEL

Číslo 6/2003

Stavební zákon v teorii a praxi – čtenářská poradna. JUDr. P. Kumprecht odpovídá na otázky týkající se změny urbanistické studie a řízení územního rozvoje obce, pro kterou není zpracována žádná územně plánovací dokumentace.

Ing. J. Linhová: Čeká nás zjednodušení stavebního řízení? Základní informace o některých změnách uvažovaných v připravovaném návrhu stavebního zákona, zpracovaná z materiálů MMR.

Číslo 7/2003

RNDr. J. Klíma, ředitel odboru podpory bydlení MMR: Program výrazně motivační.

Autor seznamuje s podpůrnými opatřeními státu k obnově panelových sídlišť v ČR. Následuje informace o podmínkách pro poskytnutí finanční podpory.

Ing. J. Linhová: Změny u stavebních úřadů. Systémová opatření.
Další základní informace o některých změnách uvažovaných v připravovaném návrhu nového stavebního zákona, zpracované z materiálů MMR.

Stavební zákon v teorii a praxi - čtenářská poradna.
JUDr. P. Kumprecht odpovídá na otázky týkající se závaznosti urbanistické studie a provádění tzv. přípravných prací na staveništi před vydáním stavebního povolení.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 25/2003

RNDr. Jitka Seitlová, senátorka: Cena za pozemky vykupované pro dálnice je příliš nízká.
Názory na úroveň cen pozemků pro stavby dálnic, silnic a železnic, jak vyplývají z vyhlášky MF č. 540/2002 Sb.

Ing. D. Špaček, Fakulta ekonomicko-správní Masarykovy univerzity: Právo na informace ve veřejné správě. Principy a praxe (část 2).

Číslo 27/2003

JUDr. K. Frumarová, PF Univerzity Palackého, Olomouc: Opatření proti nečinnosti (§ 50 správního řádu).
Autorka objasňuje právní institut tzv. atrakce, jak je upraven v zákoně o správním řízení.

Číslo 28/2003

Ing. J. Pločková, Česká energetická agentura: Energetická účinnost v budovách.
Stručný komentář k některým ustanovením zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, a prováděcí vyhlášky č. 291/2001 Sb. z hlediska požadavků na tepelné technické a energetické vlastnosti stavebních konstrukcí a budov.

Číslo 29/2003

Ing. D. Špaček, Fakulta ekonomicko-správní Masarykovy univerzity: Právo na informace ve veřejné správě. Principy a praxe (část 3).

Číslo 30/2003

Mgr. P. Vydřelová: Kontrola ve veřejné správě a její druhy.
V rubrice Konzultace se autorka zabývá pojmy státní, parlamentní, soudní, finanční a jiná kontrola.

Ing. D. Špaček, Fakulta ekonomicko-správní Masarykovy univerzity: Právo na informace ve veřejné správě. Principy a praxe (část 4).

NOVÉ PUBLIKACE

Petr Průcha – Karel Marek: Stavební právo v praxi.
V edici Stavební právo vydalo ABF, a.s., Nakladatelství ARCH, Václavské nám. 29, 111 21 Praha 1. Vydání první, 100 stran, 2003.

Z judikatury

Z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2001, zn. 26 Cdo 933/2000:

Předpokladem pro to, aby soud přivolil k výpovědi z nájmu bytu, opírající se o tvrzení, že byt nebo dům potřebuje opravy, při jejichž provádění nelze byt nebo dům delší dobu užívat (§ 711

odst. 1 písm. e/ obč. zák.), je existence správního rozhodnutí vydaného podle zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

INFORMACE A STANOVISKA

Stanovisko MF ze dne 24. července 2003 čj. 534/64 281/2003 ve věci osvobození podle § 9 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích.

Ministerstvo financí uveřejnilo ve Finančním zpravodaji č. 2/2003 výklad k ustanovení § 9 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích, které bylo změněno s účinností od 1. 1. 2003. Tento výklad byl zaslán všem krajským úřadům a některým zainteresovaným státním orgánům. Přes toto opatření Ministerstva financí dochází k soustavným nesrovnalostem v uplatňování nároku na osvobození územních samosprávných celků, a to jak základních, tak i vyšších (čl. 99 Ústavy), od správních poplatků, jde-li o úkony prováděné v přenesené působnosti územními samosprávnými celky. V důsledku toho Ministerstvo financí do jehož působnosti přísluší metodický výklad zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to k zamezení nejednotného postupu územních samosprávných celků při vybírání správních poplatků sděluje k ustanovení § 9 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích:

Zákonem č. 320/2002 Sb., se změnil mimo jiné i zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to ustanovení § 9 odst. 1 písm. c).

Do konce roku 2002 byly od správních poplatků osvobozeny obce a jejich orgány, nikoli však kraje a jejich orgány (§ 9 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích, ve znění platném do 31. 12. 2002 včetně).

Podle výše uvedeného ustanovení § 9 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích, které nabylo účinnosti od 1. 1. 2003 jsou od správních poplatků osvobozeny všechny územní samosprávné celky a jejich orgány, tj. obce, města a nově i kraje, požadují-li provedení zpoplatňovaného úkonu (předmětů správních poplatků stanovených v sazebníku správních poplatků), u správního orgánu, kterým je územní samosprávný celek, tj. obec, město, kraj, do jehož působnosti je zvláštním zákonem přenesen výkon státní správy.

Z toho vyplývá úplné vzájemné osvobození od správních poplatků mezi všemi územními samosprávnými celky.

Osvobození od správních poplatků podle § 9 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích se však nevztahuje na zpoplatňované úkony požadované územními samosprávnými celky, tj. obcemi, městy, kraji, které provádí podle příslušnosti státní orgány, např. ministerstva, Český úřad zeměměřický a katastrální, Úřad průmyslového vlastnictví apod., s výjimkou případů, kdy provedení požadovaného úkonu bezprostředně souvisí s výkonem státní správy, která byla na územní samosprávný celek přenesena zvláštním zákonem. Tuto skutečnost je územní samosprávný celek povinen státnímu orgánu prokázat při uplatnění nároku na osvobození.

Umístování a provoz čerpacích stanic a plnění LPG.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 19. 6. 2003, čj. K-185/03)

Ve Věstníku MMR č. 1/2002 a Stavebně správní praxi č. 1/2002 bylo zveřejněno stanovisko odboru stavebního řádu Ministerstva pro místní rozvoj týkající se umístování a provozu čerpacích stanic a plnění LPG.

Vzhledem k tomu, že čerpací stanice a plnírní LPG v praxi označované za „mobilní“, případně „kompaktní“, se vyskytují v různých technických provedeních, není možné omezovat pravomoc stavebních úřadů v pochybnostech stanovovat, zda se v konkrétním případě považují za stavbu či nikoliv. Stavební úřad musí svoji úvahu zdůvodnit. Z výsledku pak vyplývá další postup a kompetence stavebního úřadu. K otázce „jaké postavení mají stavební úřady při umístování, povolování a provozu mobilních plnicích a čerpacích stanic se zkapalněnými plyny a o jaká ustanovení právních předpisů opírají své postavení a výkon své činnosti“, bylo sděleno:

Při umístování, povolování a provozu mobilních plnicích a čerpacích stanic se zkapalněnými plyny mají stavební úřady postavení orgánů státní správy, příslušného vydávat územní rozhodnutí (§ 32 a 33 odst. 1 SZ). Jde-li o stavby, jsou příslušné vydávat stavební povolení, popř. přijímat ohlášení a vést kolaudační řízení. Pověření pracovníci stavebních úřadů vykonávají státní stavební dohled, stavební úřad nařizuje nápravná opatření (§ 102 SZ), vede řízení o správním deliktu apod. Pro úplnost uvádíme, že čerpací stanice a plnírní LPG jsou provozovnou (§ 17 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „ŽZ“). Podnikatel je povinen zajistit, aby provozovna byla způsobilá pro provozování živnosti podle zvláštních předpisů, např. podle stavebního zákona (§ 17 odst. 3 ŽZ). Podle § 31 odst. 16 ŽZ je podnikatel povinen při provozování živnosti dodržovat povinnosti vyplývající z tohoto zákona a zvláštních právních předpisů. V případě porušení povinnosti stanovené pro provozování živnosti zvláštním právním předpisem (§ 65 odst. 1 písm. d/ ŽZ), lze pokutu podle § 65 odst. 1 až 3 ŽZ uložit i osobě, která se dopustila porušení ŽZ jako podnikatel a jejíž živnostenská oprávnění již zaniklo.

Pokud se týká součinnosti orgánů státní správy (§ 68 ŽZ), zasílají orgány, provádějící kontrolu podle zvláštních předpisů, opis rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o závažném porušení zvláštních předpisů (např. ohrožení zdraví a života osob) podnikatelem, příslušnému živnostenskému úřadu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V téže lhůtě příslušnému živnostenskému úřadu oznamují i případy neoprávněného podnikání zjištěné při výkonu jejich činnosti. Tím není dotčena povinnost mlčenlivosti stanovená zvláštním zákonem.

K některým pojemům stavebního řádu.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 9. 7. 2003, čj. K-174/2003)

Ke konkrétním dotazům bylo sděleno:

1) K pojmu „nepodsklepené stavby“

Stavební zákon v ustanovení § 139b odst. 5 uvádí výčet jednoduchých staveb. V písmenu c) jsou uvedeny limity objemových a technických parametrů pro nepodsklepené stavby.

Pojem „nepodsklepené stavby“, popř. „sklep“ žádný právní předpis nedefinuje, ani nestanoví způsob jeho bližšího určení. Požadavky na tyto prostory lze analogicky odvodit z české technické normy ČSN 73 4301 *Obytné budovy*, která platí pro navrhování bytových a rodinných domů a obytných částí budov.

V čl. 10 této normy je metodika k rozlišení podzemního a nadzemního podlaží, která je založena na vyhodnocení (resp. odečtení) údajů obsažených ve výkresové dokumentaci. Pro určení podlaží jako podzemního je rozhodující vztah úrovně posuzovaného podlaží k nejvyššímu bodu přilehlého (upraveného) terénu, po obvodu celého domu, v pásmu širokém 5,00 m.

Pokud je úroveň podlahy nebo její části níže než 0,80 m pod tímto nejvyšším bodem, jedná se o podzemní podlaží. Přitom citovaná norma nestanoví o jak velkou část podlaží se jedná. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že všechna podlaží, u kterých vrchní líc nášlapné vrstvy podlahové konstrukce je níže než 0,80 m pod úrovní nejvyššího bodu přilehlého (upraveného) terénu v pásmu širokém 5,0 m po obvodu domu, jsou ve smyslu ČSN 73 4301 považována za *podzemní podlaží*.

K rozlišení podzemního a nadzemního podlaží bylo publikováno stanovisko ve SSP č. 5/2000.

2) K pojmu rozpětí nosné konstrukce

„Rozpětím u nosné konstrukce“ se ve smyslu ustanovení § 139b odst. 5 písm. c) stavebního zákona rozumí vzdálenost mezi body, které se pro účely statických výpočtů, např. u *prostého nosníku*, považují za místa podpory.

3) K pojmu výška stavby

Pro účely vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, se za výšku stavby, resp. budovy považuje výška měřená od nejnižšího bodu přilehlého upraveného terénu až po nejvyšší úroveň střešní konstrukce, tj. jejího hřebene, atiky, apod. Do této výšky se nezapočítává výška drobných výškových dominant, např. bleskosvodů, komínů, anténních nosičů.

K pojmu „stavební úprava“ jako změna dokončené stavby.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 14. 7. 2003, čj. K-130/03)

Ke konkrétním dotazům v uvedené věci bylo sděleno:

1. V § 139b odst. 3 písm. c) stavebního zákona jsou stavební úpravy definovány jako takové změny dokončených staveb, při nichž se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Jde v podstatě o změny, které nejsou udržovacími pracemi, nástavbou ani přístavbou, ale dochází jimi ke změnám uvnitř stavby (např. tzv. přestavby, adaptace, rekonstrukce či vestavby, dispoziční a konstrukční změny) nebo na plášti stavby (např. změny v členění fasády, oken, střešní konstrukce). Pojem stavební úprava je v předpisech veřejného stavebního práva již od roku 1976 a není nám známo, že by při jeho aplikaci vznikaly problémy.
2. Stavební zákon v souvislosti s pojmem stavební úpravy nerozlišuje, zda jde o změny stavby podstatné či nepodstatné. Jisté rozlišení vyplývá pouze z ustanovení § 55 stavebního zákona, podle něhož u stavebních úprav specifikovaných v jeho odstavci 2 písm. b) postačí ohlášení stavebnímu úřadu.
3. Které stavební úpravy vyžadují stavební povolení a u kterých

postačí ohlášení vyplývá z § 55 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. I při splnění v něm vymezených podmínek pro ohlášení je však stavební úřad oprávněn v jednotlivých (konkrétních) případech stanovit, že ohlášenou stavební úpravu lze provést jen na základě stavebního povolení (§ 57 odst. 1 stavebního zákona). Tato právní úprava zohledňuje množství variant a technických řešení, které v praxi přichází v úvahu. Týká se to i zateplování obvodových stěn budov, které může být buď spojeno se změnou vzhledu stavby, anebo dosavadní vzhled zůstane zachován.

Sdělení ČÚZK ve věci bezplatného poskytování údajů z katastru nemovitostí krajům po 1. lednu 2003.

(Výpis z dopisu ČÚZK čj. 5563/2002-22, kterým se doplňují dvě předchozí sdělení ČÚZK, otištěná v příloze STAVEBNĚ SPRÁVNÍ PRAXE, číslo 1/2002 a 3/2002)

Katastrální úřady poskytují údaje katastru nemovitostí orgánům podle § 22 odst. 4 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, bezplatně, jen pokud je jim tato povinnost stanovena jiným právním předpisem. Ve vztahu ke krajům je katastrální úřadům stanovena povinnost předávat údaje katastru v § 15 odst. 2 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, kde je uvedeno: „Státní orgány a orgány obcí poskytují orgánům kraje na požádání bezplatně údaje a informace pro výkon jejich působnosti.“ Zákon č. 231/2002 Sb., kterým byl zákon o krajích s účinností od 1.1. 2003 změněn, přinesl doplnění § 15 odstavcem 3 tohoto znění: „Kraje jsou při výkonu své působnosti oprávněny využívat bezplatně údajů katastru nemovitostí.“ Toto doplnění, vzniklé na základě poslaneckého pozměňovacího návrhu, nepřináší ve vztahu ke katastrálnímu úřadům nic nového s ohledem na to, že bezplatně poskytují krajům údaje z katastru pro výkon jejich působnosti již podle dosavadního ustanovení odstavce 2. Kraje byly a nadále jsou oprávněny tyto údaje při výkonu své působnosti bezplatně využívat. Změny v legislativě, účinné od 1. 1. 2003, tak nepřináší pro poskytování údajů z katastru krajům nic nového.

Toto tvrzení podporuje i důvodová zpráva ke změně zákona o krajích: „Navrhovaná právní úprava v novele zákona o krajích sama o sobě nebude mít dopad na státní rozpočet. Zvýšené požadavky na státní rozpočet vzniknou v důsledku přenesení působnosti zanikajících okresních úřadů na obecní úřady s rozšířenou působností a na kraje. Pro jejich činnost se počítá s prostředky ze státního rozpočtu, které dosud na svoji činnost dostávaly ze státního rozpočtu okresní úřady.“ Vzhledem k tomu, že okresní úřady přebíraly údaje z katastru ve formě počítačových souborů s údaji katastru na technických nosičích dat za úplatu a ze zákona je jejich působnost přenesena na kraje, mohou katastrální úřady i Zeměměřický úřad uplatnit poznámku d) Příl. 4 k vyhlášce č. 162/2001 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí: „Při druhém až čtvrtém předání údajů v průběhu dvanácti po sobě následujících měsíců činí úplaty celkem 20 % základní úplaty. V každém dalším bezprostředně následujícím roce činí úplaty 20 % základní úplaty za nejvýše čtyři předání údajů. Při pátém a dalším předání údajů činí úplaty vždy 5 % základní úplaty.“ Pokud by však uvedená lhůta byla promárněna neodebráním údajů krajem, činila by první úplata 100 % základní úplaty.

Katastrální úřady tak budou podle tohoto zákona poskytovat i po 1. lednu 2003 údaje katastru krajům bezplatně v rozsahu nezbytném pro zajištění konkrétních úkolů orgánů kraje, tedy činností, které jim ukládá zákon a bezprostředně se dotýkají působnosti krajů. Činností, které

4. V postavení účastníků stavebního řízení podle § 59 odst. 1 písm. b) stavebního zákona jsou „osoby, které mají vlastnická nebo jiná práva k pozemkům a stavbám na nich“ za podmínky, že tato jejich práva mohou být stavebním povolením přímo dotčena. Tuto otázku je správní orgán povinen v každém jednotlivém případě zkoumat a tím individualizovat okruh účastníků řízení.

K problematice stavebních uprav bylo publikováno stanovisko ve SSP č. 4/2000.

patří do samostatné působnosti kraje a pro které mohou kraje údaje katastru využívat, jsou stanoveny zejména v § 11, 35, 36 a 59 zákona o krajích. Např. pro potřeby hospodaření kraje se svým majetkem, včetně jeho evidence, mohou kraje využívat bezplatně údaje katastru i v jiné formě než ve formě veřejné listiny. Pro ostatní konkrétní činnosti poskytne katastrální úřad krajům informace o vybraných parcelách, budovách nebo jednotkách, příslušné kopie ze souboru geodetických informací, obojí buď ve formě tiskových výstupů nebo na technickém nosiči dat.

Kraje jsou osvobozeny podle § 9 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích od úhrady správních poplatků za úkony katastrálního úřadu a za poskytované údaje z katastru, pokud je kraje potřebují pro úkony týkající se výkonu státní správy, kterým jsou pověřeny, a to v rozsahu stanoveném v poloze č. 103 sazebníku, který je přílohou citovaného zákona.

Z ustanovení § 15 zákona o krajích, ani ze žádného jiného právního předpisu nevyplývá povinnost katastrálního úřadu nebo Zeměměřického úřadu bezplatně poskytovat krajům celé pravidelně aktualizované počítačové soubory s údaji ze souboru popisných nebo ze souboru geodetických informací katastru, jak si je okresy dříve pořizovaly na svůj náklad. Ze zákona o krajích nemá katastrální úřad povinnost bezplatně krajům poskytovat ani výsledky dřívějších šetření a měření (výsledky zeměměřických činností) z tvorby nebo obnovy katastrálního operátu, které jsou uloženy v dokumentaci katastrálního úřadu.

Pokud kraj žádá poskytnutí počítačových souborů s údaji katastru nemovitostí (dříve označovaných jako "hromadné výstupy"), poskytne je katastrální úřad nebo Zeměměřický úřad za úplatu dle vyhlášky č. 162/2001 Sb. Ve většině případů je pak kraj získá, s ohledem na jejich předcházející převzetí okresy, za úplatu ve výši 20% stanovené základní úplaty a to včetně čtyř aktualizovaných předání v průběhu dvanácti po sobě následujících měsíců. Tyto údaje poskytované v elektronické podobě na technických nosičích dat mají pouze informativní charakter a jejich užití v časovém odstupu od jejich pořízení nemusí již odpovídat skutečnosti. Proto nemohou být závazným podkladem pro zajištění konkrétních úkolů orgánů kraje, které jsou jim uloženy právním předpisem.

Pro řešení všech konkrétních úkolů, které kraj zajišťuje a vykonává v souladu s příslušnými zákony v samostatné nebo přenesené působnosti, je povinností katastrálního úřadu požadované údaje na vyžádání kraje poskytnout bezplatně a to v aktualizované podobě k datu jejich poskytnutí.

Podkladem pro toto stanovisko je i ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 368/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle kterého musí správní orgán na výsledku úkonu vyznačit účel, k němuž byl úkon proveden.

Přílohu Stavebně správní praxe sestavil: Jiří Doležal, MMR